

...Následovala řada písní zcela jiného charakteru. Antilské rytmy v podání Jaroslava Nováka na kytaru a mezzosopranistky Edity Adlerové. Skladatel těchto písní, Karel Plexidr seděl mezi přítomnými v hledišti. Zpěvačka, Edita Adlerová ohromila svým výrazným hlasem. S jistotou a energií střídala dynamiku, což bylo velmi dobře patrné v písni „Palma sola“. Píseň „Guitarra“, podtrhla silný hlas a jeho pohyb (tím mám na mysli závratné skoky, tónové rozpětí) to vše za doprovodu kytary, která hlavní melodii zpěvačky pouze podkreslovala, nikoli doprovázela, často zněla naprosto nesourodě. Orientace tedy musela být velmi obtížná a interpretace vyžadovala jistě velké pěvecké zkušenosti. V písni „Sol de lluvia“ se výrazně střídala dynamika, „Ansia“ na mne působila náročněji, pro zkušenější publikum. „Cyklus rytmů a písní zakončila skladba „Ritmo“, opět velmi dramatické a dynamické podání...